

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Elogia Patriarcharum, Et Christi Jesu Dei Hominis.
Emanuelis Thesavri Patritii Taurinens. Et Aloysii Jvglaris è
Societate Jesu**

Giuglaris, Luigi

Francofvrti, 1684

Herode mortuo revocatur in Patriam. 14

urn:nbn:de:hbz:466:1-38349

*Arbores diemnter
transseunti curvasse
se Christo. Vide
Baron.*

*Dis enim soluti in
cineres quoddam
holocaustum videri
poterant.*

*Urbanam animam
vestem Tertullianus
vocavit pulchritudi-
nem corporis, ad cu-
jus imitationem ita
de amicitate Æ-
gypti loquimur.*

*In terra nova ger-
mina, in aquis novas
scatebras.*

*Variis enim affectu
supplicis, eum reti-
nere invito Deo ejus
populum vellet.*

*Ægyptus semper
inimica Judæis, ut
patet ex sacra
historia.*

*Non enim nisi post
obitum Herodis resti-
tutus est patria
Christus.*

*Quia non potest par-
tem habere cum im-
pio & Hypocrita.*

*Regnum mortis su-
per omnes homines
non patitur Hero-
dem solum in Judæa
regnare.*

*Post diuturna enim
tormenta tandem
sublatus è medio, ut
narrat Iosephus in
sua historia.*

*Prævidit hoc ille,
Unde per aliena ses-
perra luctum suo pa-
ravit. Vide Iosephum.*

Arbor unaquæque
Præoccupare curat obsequiis.
Ut exaltari cum illo possint,
Sese singulæ abjiciunt coram illo.
Demereri tantum hospitem
Tellus assentantiæ intendit,
Cui ipsosmet immolat Deos suos.
Horrore posito in Urbana veste se sistens,
Exeunt attem omnem, qua placeat.
Nusquam non florida,
Ipsammet Nazareth exhibet in Ægypto.
Datis in elemento quolibet ludis
Non abstineret à vi,
Nisi magno suo malo didicisset alias
Inferri illam Deo non posse.
Cave, Judæa,
Insensæ tibi regionis insidias.
Non qua facilitate pellitur.
Eadem & reducitur Christus.
Illum, nisi Herodem amiseris, non acquires,
Reges duos tellus una non capit.
Regnare Herodes cum Christo non vult,
Christus cum Herode non potest.

ELOGIUM XIV.
HERODE MORTUO REVOCA-
TUR IN JUDÆAM.

Matth. cap. 2.

Fugasti novum Regem, Herodes;
Añhuc tamen solus in Judæa non regnas.

Regnat mors tecum;

Imo vere etiam supra te.

A te illa didicit,

Regni non tolerare consortem.

Gaudere potuit nemo te vivo,

Mœrere nemo te mortuo.

Quod serò percas id unum est,

Quod quæxi de te præfica debeat.

Parduel-

Perduellis tumulum caveto, Viator;
Sicit adhuc saequinem Bibax Cinis.
Geminavit Judæi lætitiã unum Pascha;
Una cum Agnis

Immolatus etiam lupus est.

Ut quid egerit scias,

Quid quisque sit passus, interroga,
Nunquam Herodes innocens,

Nisi cum talem

Ab Innocentia deleta denomines,
Domui suæ non mitior, quàm alienæ,

Suo facto se capitalem confessus,
Similitudinem sui punivit in filiis.

Hæc tota illius justitia est, quod se oderit;

Hæc tota bellica gloria,

Quod arcem pietatis inter ubera expugnavit.

Pueri animam quærens

Qui suam perdidisset,

Quam tandem exhalaverit nescias,

Cum neutram habuerit.

Nunquam minus felix,

Quam cum assequutus votorum apicem,

Ita solus regnavit,

Ut regnaverit etiam sine Deo

Quem tamen collegam noluisse

Judicem passus,

Mundum magno monstro,

Aulam magno propudio liberavit.

Arcano ab igne dolosos solutus in cineres,

Suppositas Erebi prunas fovet.

Thesauros Iræ qui quæris

Hoc sepulchrum effodito.

Nunquam luculentius habet illa depositum.

Innocentiæ hoste deleto

Refflorescit in Nazareth innocentia.

Ingentia lucro amittit Judæa Regem,

Pro quo recuperat Deum.

B a

ELO-

Quod sequitur, est
veluti Epitaphium,
& sepulchralis in-
scriptio pessimi Prin-
cipis.

Mortuus Herodes
prope Pascha, ex Iose-
pho, & ex eo Baron.

In Paschate immo-
latus Agni à Iudeis.

Quo sensu dici Hero-
des innocens possit.

Ut dicti apud Roma-
nos Numantini, à

deleta Numantia,
& Africani ab

Africa subacti.

Nonnullos enim è fra-
tris suis barbare per-
didit, adeo ut dice-
ret Caesar, in domo

Herodis satius esse
porcum esse, quam

filium. Vide Egesip-
pum & alios.

Chrysol. serm. 152.

Erat is qui quærebatur
animam pueri, &c.

Mortuus exorsus non
minus sibi, quam aliis.

Hoc est cum fugato
Christo visus est jam

solus regnare.

Deus enim non re-
gnavit, ubi regna-
vit ambitio, Avaritia,

&c.

Pessimo principe
nullum majus in

mundo monstrum.

Ebullierunt enim
illi viscera, & prope

vivus exarsit, ut ha-
betur ex historicis.

In sepulchris condi se-
lebant Thesauri.

Defuncto enim He-
rode rediens Christus

habitavit in
Nazareth.

ELOGIUM XV.
INTER DOCTORES INVENITUR
IN TEMPO.

Luc. cap. 2.

*Educatio animi insti-
tuta propter errantis
directionem naturæ.*

*Partes optimorum
parentum recta fi-
liorum educatio.*

*Qualis fuit Maria
domus : in qua fa-
ctum est ut iretur sa-
cundum consuetudi-
nem in Hierusalem
ter in anno.*

*Contra quod peccant
parentum plerique.
Vixit hoc intelli-
gerent omnes qui
amant.*

*Dicebat Macrobius
ideo mundum dici
Dei templum, ut
quisque illud ingre-
ditur, sciat ritum sibi
vivendum Sacer-
dotis. Multo magis
Maria domus tem-
plum Dei dici debuit.*

*Ter in anno volunt
auctores ascendisse
Mariam & Ioseph in
templum, in Pascha-
se, in Pentecoste, &
in Scenopegia.*

*In Pentecoste etiam
ablata primitia
frugum.*

*Trieterica vocat, li-
cet hac non fierent
ter in anno, sed tertio
quoque anno.*

*Intenti enim orationi,
& cultui Dei non ani-
madvertunt in tem-
plo absentiam Christi.*

Ita enim saepe decipiuntur amantes.

Et summa ingenti dolore quæsitus per triduum.

Licet educatio negligi in Christo potuerit,

In quo humanam omnem culturam

Divinitas naturæ prævenerat ;

Deesse tamen partibus suis,

Nec Maria potest, nec Joseph vult.

In moratissima Domo,

Æterna consuetudo est Dei cultus.

Indicti à pietate labores

Ibi ne primæ quidem condonantur infantiaæ

Parentes optimi

Quamdiu filiis mores non dederint suos

Nihil dedisse se reputant ;

Nemo enim summe diligitur,

Nisi cui amicus optatur Deus.

Licet Domi templum Maria habeat,

(Nullibi magis præsentem numine,

Coram quo ipsa & Maritus, nobiles mystæ,

Perenne ex se ipsis immolant holocaustum,

Imminente tamen popularibus festo die,

Venire properat publicæ pietatis in partem.

Et sane quod Pascha celebrati dignè potuit

Sine Agno ?

Aut quæ Pentecoste sine oblatione primitiarum

Telluris Virginæ, sed fœcundæ ?

Hæc habuit Trieterica

In quibus exhilararet se totam Pietas Christi.

Toto emisset anno tres dies,

Quos, non destitutus Mattis solatio.

In domo Patris transigeret.

Omnis debita ad Dei cultum attentio,

Ne tantis quidem indulget Parentibus veniam,

De tanti Pueri custodia cogitandi.

Ab affectu decepti suo.

Quia illis adhuc aderat præsens in corde.

Non nisi sero cognoscitur ab oculis aufugisse.

Nunquam,

Arripit sine ulla proferat culpa,